

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí v Bratislave 29. októbra 2008 v trestnej veci obžalovaného **D. H. a spol. pre trestný čin krádeže** podľa § 247 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), o odvolaní krajského prokurátora v Bratislave proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2006, sp. zn. 6T 5/05, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) odvolanie krajského prokurátora **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa zo 9. októbra 2006, sp. zn. 6T 5/05, obžalovaní D. H. a Ľ. F. boli uznaní za vinných zo spáchania trestného činu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

po dohode, rozdelení úloh a zabezpečení technických prostriedkov

D. H. od 12. do 13. augusta 2004 sa ukryl v priestoroch múzea na hrade Č., keď už predtým zásahom vyradil elektronický bezpečnostný systém, v noci počas uzatvorenia objektu odtiaľ odcudzil sedemnásť historických pištolí, dvadsaťjeden historických pušiek a dve šable, ktoré potom s použitím lana spustil z okna, kde ich prevzal Ľ. F.;

tak spolu S. (múzeum Č.) spôsobili škodu najmenej 3 058 900 Sk.

Krajský súd za to obžalovaným podľa § 247 ods. 5 Tr. zák. uložil každému trest odňatia slobody na štyri roky, podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. týchto zaradil na výkon trestov do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ďalej podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. každému z nich

uložil peňažný trest po 200 000 Sk, podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. stanovil každému z nich náhradný trest odňatia slobody na jeden rok a podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. im uložil tiež trest prepadnutia veci (laná, skoby a pod.); podľa § 229 ods. 1 Tr. por. poškodené S. s nárokom na náhradu škody bolo odkázané na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa krajský prokurátor v Bratislave podal odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia podľa § 258 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vrátenia veci krajskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor namietal, že súd vzal za základ ustálenia výšky spôsobenej škody znalecký posudok V. K.. Tento podporil aj znalecký posudok PhDr. Š. H., CSc., ktorý však prokurátor neakceptoval, lebo považuje za správny znalecký posudok PaedDr. T. D..

Odvolať zároveň vyhlásil, že tresty uložené obžalovaným považuje za neprimerane mierne.

Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd postupujúci v intenciách § 564 ods. 4 teraz účinného Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) ako súd odvolací primárne konštatujúc, že odvolanie je prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.) a že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., potom v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj jemu predchádzajúce konanie (pričom skúmal tiež možnosť pochybení odvolaním nevytýkaných), pričom zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Pri zisťovaní skutkového stavu krajský súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy (§ 2 ods. 5 Tr. por.) a tieto jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach vyhodnotil logicky, v intenciách § 2 ods. 6 Tr. por. Súd tak dospel k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré aj odvolací súd hodnotí ako zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania. V súlade s ustanovením § 125 Tr. por. v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku krajský súd potom vyložil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia

napadnutého rozsudku je tiež zrejme, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a na akom základe posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestov, resp. pri rozhodovaní o nároku poškodeného na náhradu škody.

Odvolačný súd, osvojujúci si stanovisko súdu prvého stupňa, preto v podrobnostiach poukazuje na príslušné časti písomného vyhotovenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje podané odvolanie.

Prokurátor v ňom z pohľadu obžaloby, teda jednej z procesných strán, hodnotil dôkazy jednostranne, ale nevzal do úvahy reálne výsledky dokazovania. Súd však zvažil preukázané skutočnosti reálne, pričom správne vzal do úvahy aj procesný princíp *in dubio pro reo*; námietky proti jeho logickému postupu nie je možné akceptovať.

Prokurátor pritom v odvolaní absolútne neadekvátne a bez primeraných dôkazov či uvedenia relevantných dôkazov sa snažil spochybníť objektivitu a najmä erudovanosť znalca PhDr. Š. H., CSc. Najvyšší súd takto prezentované odvolacie námietky jednoznačne odmieta.

Krajský súd správne teda dospel k záveru, že trestným činom obžalovaných bola spôsobená škoda najmenej 3 058 900 Sk, a to na základe znaleckých posudkov V. K. a Š. H., o hodnote ktorých ani odvolací súd nemá dôvod pochybovať.

Preferovanie znaleckého posudku PaedDr. T. D. prokurátorom je evidentne motivované jeho snahou, aby finále procesu potvrdilo obžalobu aj v tom, že obžalovanými bola spôsobená škoda najmenej 4 100 000 Sk. Táto suma vychádzala práve zo znaleckého posudku PaedDr. T. D., ktorý sa v ňom vyjadril k hodnote predmetov (vyjadrenej finančne) odcudzených obžalovanými; znalec bol pribratý do konania orgánmi prípravného konania.

Znalec V. K. podal svoj posudok na základe iniciatívy obžalovaných a znalec Š. H. bol na jeho podanie poverený krajským súdom. Tvrdenie prokurátora o väčšej serióznosti posudku znalca T. D. spojené s pochybovaním o správnosti ďalších znaleckých posudkov (naviac s neadekvátnymi poznámkami o osobnej erudovanosti jedného zo znalcov) pritom vychádza z nepodstatných okolností.

Najvyšší súd na tomto základe dospel k záveru, že odvolacie námietky prokurátora nie je reálne akceptovať.

Tresty uložené obžalovaným súdom prvého stupňa zodpovedajú všetkým zákonným kritériám, najmä keď adekvátne tresty odňatia slobody (incl. rozhodnutie o režime ich výkonu) sú spojené aj s peňažnými trestami, ktoré reagujú na zisťnosť motívu konania obžalovaných. Zákonnými sú tiež výroky o náhradných trestoch odňatia slobody (v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažnej sankcie), rovnako ako výrok napadnutého rozsudku o treste prepadnutia veci, ktorý logicky reaguje na okolnosti prípadu.

Odvolací súd preto ani v tomto smere nezistil dôvod na akceptovanie odvolacích námietok, najmä keď zistené okolnosti svedčia o riadnom spôsobe života obidvoch obžalovaných od spáchania posudzovaného deliktu do doby odvolacieho konania.

Vzhľadom na okolnosti spojené s následkami posudzovaného deliktu legálnym je tiež výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa nároku poškodeného na náhradu škody; odvolací súd zároveň konštatuje, že celé rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo procesne prijaté v súlade s príslušnými predpismi, a to aj pokiaľ ide o predchádzajúce konanie.

Najvyšší súd po zvážení všetkých rozhodných okolností napokon dospel k výsledku, že v rozhodovanej veci odvolanie prokurátora nie je dôvodné, a preto tento podaný opravný prostriedok podľa § 256 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. októbra 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová